

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/326/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

18/2017. (II. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. szeptember 28-án előterjesztett **panaszát** a 2017. február 16-án – dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a J* Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a postai úton előterjesztett beadványában előadta, hogy 2016. augusztus 18-án 10 óra 30 perckor szolgálati gépjárművével az A. térről le kényszerült hajtani az A. utca irányába, mivel későn észlelte a jobbra kanyarodást tiltó táblát és az irányváltással nem akarta a forgalmat feltartani, illetve balesetet okozni. Ezután intézkedés alá vonták, amelyre az A. térnél került sor. Az intézkedés helyszínén van egy behajtást tiltó tábla, azonban az intézkedés ideje alatt nem kevesebb, mint 5 gépkocsi hajtott be az útszakaszra a rendőrök tudomásával és engedélyével. Ezért a büntetését igazságtalannak és súlyosnak tarja, miközben mások nem kaptak semmilyen büntetést.

II.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető átirata szerint a panaszossal szemben közigazgatási eljárás indult az 1988. évi I. törvény 20. § (1) bekezdés k) pontja alapján. A rendőri intézkedésről kép- és hangfelvétel nem készült. A kapitányságvezető szerint az intézkedés indokolt és célhoz kötött volt, végrehajtása törvényes és szakszerű volt, az intézkedés során az arányosság követelménye nem sérült.

2) A rendőrség megküldte a tájékoztatót a közigazgatási bírság kiszabásáról, amelyen a panaszos aláírásával elismerte a jogsértés tényét és tudomásul vette, hogy a döntéssel szemben nincs fellebbezésnek helye. A tájékoztató szerint a kötelező haladási irányra vonatkozó (14.§ a) pont) szabályokat szegte meg.

3) F. Zs. c. r. tzls. 2016. június 28-án kelt jelentésében előadta, hogy a balesethelyszínelői szolgálata teljesítése során 2016. augusztus 18-án 10 óra 38 perckor a J. K. L. utcában közlekedett a N. út felől az A. tér irányában a külső forgalmi sávban. Haladása során a M. utcai kereszteződést elhagyva látta, hogy az előtte haladó fehér színű tehergépkocsi jobbra működteti az irányjelzőjét az A. téri, járműforgalom irányítására szolgáló fényjelző készülékkel biztosított útkereszteződésben. a rendőr úgy emlékszik, hogy nem volt előtte jármű, mögötte pedig közvetlenül a rendőr volt. A lámpa zöld jelzésénél a panaszos lassú sebességgel elindult és kis ívben jobbra kanyarodott az A. utcába a kórház felé. Ebben a forgalmi sávban azonban meg volt tiltva a jobbra kanyarodás. A rendőr a gépjármű megkülönböztető jelzéseit használva a panaszos után ment és hangszórón keresztül felszólította a megállásra a panaszost. A panaszos tovább haladt és egy társasház mögötti várakozóhelyre kanyarodott be jobbra. Ott az A. utcával párhuzamosan állt meg, a rendőr pedig közvetlenül mögötte. Itt az út szélessége csak egy jármű haladását teszi lehetővé, ezért teljes terjedelemben elfoglalták az utat. A rendőr kiszállt a gépjárműből, de a megkülönböztető jelzést bekapcsolva hagyta és elkezdte működtetni a vészvillogót is. Odament a panaszos által vezetett tehergépkocsihoz, tisztelgett, napszaknak megfelelően köszönt, közölte a nevét és jelvéyszámát, tájékoztatta a panaszost, hogy szabálysértést követett el, ezért felszólította, hogy igazolja magát, adja át a személyi igazolványát, vezetői engedélyét, a jármű forgalmi engedélyét és a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási igazolást. Megkérte továbbá, hogy állítsa le a gépjárművet és szálljon ki. Miután a panaszos átadta az iratait, azokat a rendőr az EDR rendszerben leellenőrizte, sem a panaszos, sem a gépkocsi nem szerepelt a körözési rendszerben, és eltiltás hatálya alatt sem állt.

A panaszos eközben folyamatosan tudakolta, hogy milyen szabálysértést követett el, amire a rendőr tájékoztatta, hogy a kereszteződésben „Jobbra kanyarodni tilos” tábla és más jelzések ellenére jobbra kanyarodott. Ezt ő először vitatta, mert szerinte nem volt kihelyezve tábla. A rendőr ekkor megkérte, hogy sétáljanak vissza a kb. 15-20 méterre lévő kereszteződéshez és megmutatja neki a külső forgalmi sáv mellett az útpadkán elhelyezett jelzőtáblát, valamint a fényjelző készüléket, amelynek a fénye felfelé mutató nyíl alakú. Ez a KRESZ alapján a jobb szélső forgalmi sávban közlekedő járműre vonatkozik és azt jelenti, hogy az útkereszteződésben jobbra kanyarodni tilos. Ez a tábla és a fényjelző készülék a külső sáv mellett meg van ismételve. Valamint tájékoztatta, hogy az A. tér útkereszteződése előtt, a M. utcai kereszteződés után el van helyezve a jobb oldali útpadkán egy „Besorolás rendjét jelző tábla”, melyen fel van tüntetve, hogy a jobb oldali sávban csak egyenesen lehet tovább haladni az útkereszteződésben.

A panaszossal közölte, hogy cselekményével megszegte a KRESZ 14.§ (1) bekezdés a) pontjába foglalt szabályt, amellyel összefüggésben megvalósította a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (továbbiakban: Kkt.) 20. § k) pontjában foglaltakat. Ezzel nyilatkoztatta a panaszost, hogy elismeri-e a szabályszegést. Amire először nem adott egyértelmű választ, több kérdést is feltett, amikre a rendőr válaszolt. Ekörben tájékoztatta, hogy mik a következményei annak, ha elismeri a szabályszegés elkövetését, illetve a bírság 156/2009. (VII.29.) Kormányrendeletben meghatározott összegéről. Ezután a panaszos megkérdezte, hogy lehet-e kevesebb, vagy a rendőr el tud-e tekinteni a bírságtól, amire tájékoztatta, hogy erre a törvény nem ad lehetőséget. Ezt átbeszélve a panaszos bár vonakodva, de elismerte a szabályszegést, a tájékoztatót aláírta, a csekkszelvényt átvette. A befizetés módjáról, határidejéről és a fizetés elmaradásának jogkövetkezményeiről tájékoztatta a rendőr, amit a panaszos tudomásul vett. Ezután felhívta a figyelmét a jogkövető magatartásra és kérte, hogy a későbbiekben tartózkodjon a szabálysértések elkövetésétől. Az intézkedés végén közölte a nevét, és a napszaknak megfelelően elkészönt, majd elhagyták a helyszínt.

A Testület kérdéseire válaszolva előadta még, hogy tudomása szerint nem volt más szemtanúja a cselekménynek. Az esetről sem hang-, sem videofelvétel nem készült. A panaszossal magázódva, normál hangnemenben, de határozottan zajlott az intézkedés.

Megfelel a valóságnak az a tény, hogy az intézkedés ideje alatt több jármű is próbált a várakozó helyre bekanyarodni, de ez 2-3 db lehetett. Az intézkedés alatt a járművekkel teljes terjedelemben elfoglalták az úttestet, ezért a rendőr intett ezen járművezetőknek, hogy a „Behajtani tilos” tábla irányába közelítsék meg a várakozó helyet. Abban az esetben, ha a rendőr ad utasítást, akkor az nem minősülhet szabályszegésnek, így intézkedési kötelezettsége sem volt. Ha valaki pedig az engedélye nélkül tett ilyet, akkor sem tudott volna vele szemben intézkedést kezdeményezni, mert már egy megkezdett intézkedést foganatosított.

A panaszos az intézkedés során többször is próbálta a rendőr figyelmét elterelni más által elkövetett szabályszegésre történő figyelmeztetéssel, de a rendőr megkérte, hogy ezt hagyja abba, mert ez a rendőri intézkedés akadályozásának minősülhet.

A rendőr megjegyzi továbbá, hogy a panaszost senki sem kényszerítette a jobbra kanyarodásra. Nagyon gyér volt a forgalom, az indulás is nagyon lassú volt, így nem akadályozott volna senkit, főleg nem került volna balesetveszélyes helyzetbe, ha a szabályszegés észlelése esetén visszatér a külső sávba. A várakozóhely, ahol az intézkedés folyt, igen gyér forgalmú hely, oda lényegében csak a lakók és a kevés, a környékbeli üzlethelyiségek vásárlói használják. Akit a rendőr észlelt, hogy szeretne befordulni, azoknak mind a rendőr adott utasítást, hogy menjenek a „Behajtani tilos” tábla felől. Ha volt több jármű, azokat nem észlelte, mivel az intézkedés során szükséges teendőkkel volt elfoglalva (EDR rendszerben való lekérdezés, alkoholteszteres ellenőrzés, tájékoztató kitöltése, TIK központtal való egyeztetés, ügyiratszám kérése)

A rendőr álláspontja szerint mindenben a hatályos jogszabályok szerint intézkedett, nem követett el semmiféle jogsértést.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos jogszabályok és ORFK utasítások, intézkedések rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, illetve az Alaptörvény XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát az alábbiak szerint.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
 - b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
- bírálja el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V., és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
 - a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
 - a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás),
- tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A szabálysértési eljárás szabályait a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) rendelkezései tartalmazzák.

A szabályszegési eljárásban történő közigazgatási bírság kiszabásának eseteit és módját a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény rendelkezései tartalmazzák. Az eljárásra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) előírásai irányadók.

A fenti hatásköri szabályokból megállapítható, hogy a rendőrség szabálysértési, illetve szabályszegési eljárását a Testület nem minősítheti, a fölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol, a szabálysértési, illetve a közigazgatási bírság mértékét nem vizsgálhatja, a bírságot nem módosíthatja és nem törölheti el. A Testület ebből következően nem jogosult abban a kérdésben állástfoglalni, hogy a panaszos elkövette-e a szabálysértést, amit a rendőr a helyszínen felróttnak lát. **Ekörben a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.**

2) A panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratok alapján tehát a Testület vizsgálta a közlekedésrendészeti intézkedés jogszerűségét és indokoltságát.

a) A kérdés vizsgálata során a Testület az alábbi jogszabályi előírásokat vette figyelembe.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. § értelmében az Alaptörvényben meghatározott feladatok mellett a határforgalom ellenőrzése, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés, valamint a bűncselekményből származó vagyron visszaszerzése. A rendőrség a bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében (Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pont), közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el (Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pont).

Az Rtv. 44. § (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

Az igazoltatás Rtv. 29. § (1) bekezdésben rögzített szabályai szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A Testület utal továbbá a rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségre, amelyet az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szabályoz. Eszerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terhelő a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha

a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

A Kkt. 20. § (1) bekezdése rögzíti azon közlekedési szabályok körét, amelyek megsértése esetén az előírás megsértője közigazgatási eljárás keretében bírság fizetésére kötelezhető. Eszerint többek között a megengedett legnagyobb sebességre („gyorshajtás”), a biztonsági öv használatára, és a járművezető szervezetében a szeszes ital fogyasztásából származó alkohol tilalmára („ittas vezetés”), a járműforgalom irányítására szolgáló fényjelző készülék jelzéseire, *vasúti átjárón való áthaladásra*, a behajtási tilalomra, a korlátozott övezetre (zóna), a kötelező haladási irányra, az autópálya leálló sávjának igénybevételeire vonatkozó előírások megsértői. [k) pont]

A bírságolással kapcsolatos eljárás lefolytatására - a (11) bekezdésben meghatározott ellenőrzési jogosultsághoz igazodóan - a közlekedési hatóság, a rendőrség, a vámhatóság, a katasztrófavédelmi hatóság és a munkaügyi hatóság (a továbbiakban együtt: eljáró hatóság) jogosult. [20. § (2) bekezdés]

Az (1) bekezdés a)–j) és l) pontjában foglalt valamely rendelkezés megsértőjével szemben – ide nem értve a regisztrációs adóról szóló törvény szerinti gépjárműflotta-üzemeltetőtől bérbe vett személygépkocsi bérlőjét, vezetőjét, ha a személygépkocsi után a regisztrációs adót megfizették, és ezt a személygépkocsi vezetője a vámhatóság által kiállított igazolás bemutatásával bizonyítja – 10 000 forinttól 800 000 forintig, a k) és m) pontokban foglalt esetben 10 000 forinttól 300 000 forintig terjedő bírság szabható ki. Az egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabandó bírságok, valamint a több jogsértő cselekmény vagy mulasztás esetén az ugyanabban az eljárásban kiszabható bírság maximális összegét külön jogszabály állapítja meg. Nincs helye bírság kiszabásának, ha a jogsértő cselekmény elkövetése óta két év eltelt (elévülés). [20. § (4) bekezdés]

A közúti forgalomban történő ellenőrzés során, ha az (1) bekezdés a), b), k) vagy m) pontjában, illetve a (11) bekezdés c) pontja szerinti ellenőrzés során az (1) bekezdés a)–b) pontjában meghatározott szabályszegést elkövető személye a helyszínen megállapítást nyer, a hatóság eljáró tagja határozathozatal nélkül szabja ki a bírságot és döntését közli az elkövetővel. Ha az elkövető a jogsértés tényét nem vitatja, a döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye, amelyről az ügyfelet a helyszínen tájékoztatni kell. [20. § (4a) bekezdés]

A közúti forgalomban történő ellenőrzés során, ha az (1) bekezdés kg) pontjában meghatározott szabályszegést elkövető személye a helyszínen nem válik ismertté és a szabályszegést a külön jogszabályban meghatározott technikai eszközzel nem rögzítették, a (4) bekezdésben meghatározott bírságot a gépjármű forgalmi rendszáma alapján megállapított üzemben tartóval szemben kell kiszabni. Ilyenkor az üzemben tartó címére kell a kiszabott összeget tartalmazó csekkszelvényt megküldeni. [20. § (4b) bekezdés]

b) A fenti hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből kitűnik, hogy az Rtv. 44. §-a alapján a rendőr jogosult valamennyi, a közlekedésben résztvevő járművet közúti ellenőrzés alá vonni és ezen közlekedésrendészeti intézkedés során ellenőrizheti mind a közlekedési rendszabályok megtartását, mind pedig a jármű közlekedésbiztonsági állapotát. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem

tapasztal – megilleti. Míg az Rtv. 29. §-a alapján a rendőri intézkedéshez az szükséges, hogy a rendőr valamilyen jogellenes cselekmény gyanúját észlelje.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga

A rendőri jelentések egybehangzóak a tekintetben, hogy panaszost azért vonták intézkedés alá, mert a gépkocsizó járőr észlelte, hogy a panaszos szabálytalanul kanyarodott be.

A Testület a körülmények ismeretében megállapította, hogy a rendőri intézkedéshez a fentebb említett Rtv. 44. § kellő jogalapot biztosított, hiszen azt egyik fél sem vitatta, hogy a panaszos gépkocsival a közúti közlekedésben vett részt.

A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőrök a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában jártak el a panaszossal szemben és vonták a panaszost intézkedés alá, ezért nem sérült tisztességes eljáráshoz való joga. Ugyanakkor a Testület ismételten leszögezi, hogy nincs hatásköre abban a kérdésben állást foglalni, hogy a panaszos magatartásával megvalósította-e a KRESZ szabályainak megsértését.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök csak vele szemben intézkedtek, míg az intézkedés alatt legalább öt másik autó is bekanyarodott arra az útszakaszra. A panaszos kifogásai miatt a Testület a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni a rendőri intézkedést.

A rendőrt megillető törvényes jogosítványok esetleges részrehajló alkalmazását a Testületnek vizsgálnia kellett részben az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettség alapján, részben azért, mert az Rtv. 92. §-a szerint a Testület az alapjogsérelem megállapításáról dönt, ebbe a körbe pedig az Alaptörvény XV. cikkében előírt megkülönböztetési tilalom is beletartozik. Mindezek alapján leszögezhető: a jogszerű rendőri fellépéshez szükséges, hogy a rendőrség jogellenes megkülönböztetés nélkül éljen a rendelkezésére álló jogszabályi felhatalmazásokkal.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése általános jelleggel írja elő a részrehajlás intézkedés kötelezettségét. („A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”)

A rendőri jelentés szerint a rendőr irányította úgy a forgalmat az intézkedés helyigénye miatt, hogy a Behajtani tilos tábla irányába közelítsék meg a várakozó helyet. Azonban ha valaki az engedélye nélkül tette volna ezt, vele szemben akkor sem tudott volna az intézkedés ideje alatt intézkedést kezdeményezni.

A Testület elfogadta a rendőrség előadását arra nézve, hogy amíg egy meghatározott személlyel szemben be nem fejezik az intézkedést, addig nem tudnak mást is intézkedés alá vonni. A panaszos pedig nem tudott megjelölni egyéb olyan körülményt sem, amely arra utalna, hogy az intézkedés vele szemben indokolatlanul volt hátrányosabb (vagy mással szemben előnyösebb) volt pusztán azért, mert személye a rendőr számára valami okból ellenszenves volt. A részrehajlás megállapíthatóságát a jelen esetben csupán az alapozhatta volna meg az adott szituációban, ha a panaszos igazolni tudja, hogy korábban a vele szembeni intézkedést megelőzően volt több olyan jármű, akit nem vontak intézkedés alá ugyanezen cselekmény miatt. Ilyen körülményről azonban nem számolt be a panaszos.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszossal szembeni intézkedés nem ütközött az Alaptörvény XV. cikkben rögzített diszkrimináció tilalmába.

IV.

A közlekedésrendészeti intézkedésre kellő jogalap birtokában került sor, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A részrehajlásra vonatkozó panasz kapcsán a Testület megállapította, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. február 16.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag